

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 210/2022-33

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a zo sudcov Rastislava Kaššáka a Libora Duľu (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky obchodnej spoločnosti **Mars SR, kom. spol.**, Kalinčiakova 27, Bratislava, IČO 31 342 175, zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Kubinom, Bottova 2A, Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 26 CoE 43/2017-170 z 30. januára 2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. júna 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a priznať jej náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na podklade rozhodcovského rozsudku a na návrh oprávneného sa proti právnej predchodkyni sťažovateľky – spoločnosti WRIGLEY Slovakia s. r. o., ktorej je sťažovateľka právnym nástupcom, viedla exekúcia na vymoženie príslušenstva pohľadávky. Dňa 7. júna 2016, t. j. v zákonnej lehote na podanie žaloby, ako aj pred uplynutím lehoty na podanie námietok proti exekúcii, podala sťažovateľka na Okresnom súde Bratislava V žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti

rozhodcovského rozsudku. Toto súdne konanie je vedené pod sp. zn. 21 Cr 10/2016 a dosiaľ nie je právoplatne skončené.

3. Dňa 7. septembra 2016 podala sťažovateľka návrh na odklad exekúcie podľa § 56 ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom a účinnom do 31. marca 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) z dôvodu, že podala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Okresný súd Senica návrhu sťažovateľky vyhovel, keď uznesením č. k. 7 Er 511/2016 z 9. decembra 2016 povolil odklad exekúcie. Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením rozhodnutie Okresného súdu Senica zmenil tak, že návrh na odklad exekúcie zamietol.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka pred ústavným súdom namieta, že krajský súd v napadnutom uznesení nesprávne a reštriktívne vyložil § 56 ods. 5 Exekučného poriadku, ak odklad exekúcie pripustil len v prípade, že sa vedie na podklade rozhodcovského rozsudku vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, a ak proti takémuto rozsudku podá povinný žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Vylúčil tým možnosť odkladu exekúcie v prípade, že je podaná žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku vydaného v rozhodcovskom konaní podľa zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, čo bol aj prípad sťažovateľky. Takýto výklad však vykazuje znaky svojvôle, pretože nerešpektuje jednoznačnú kogentnú normu.

5. Sťažovateľka zdôraznila, že výkladom sporného ustanovenia sa ústavný súd už zaoberal, a to v náleze č. k. II. ÚS 317/2019 z 24. novembra 2020 (ďalej len „nález“), v ktorom rozhodoval o jej skoršej ústavnej sťažnosti týkajúcej sa predmetného exekučného konania, t. j. zamietnutia návrhu na odklad exekúcie vedenej pre vymoženie istiny. V tomto náleze ústavný súd konštatoval, že § 56 ods. 5 Exekučného poriadku viaže odklad exekúcie len na samotnú okolnosť, že povinný podá žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote námietok proti exekúcii. V rámci svojho textu neobsahuje toto ustanovenie žiaden odkaz na zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom a rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, žiadnu poznámku pod čiarou ani inú indíciu, ktorá by nasvedčovala tomu, že by sa toto ustanovenie malo vzťahovať len na spotrebiteľské rozhodcovské konanie. Adresát práva sa tak môže legitímne spoliehať, že v prípade, ak povinný v lehote na podanie námietok proti exekúcii podá žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, súd povolí odklad exekúcie.

6. V aktuálne posudzovanej ústavnej sťažnosti ide o obdobnú situáciu, keď jediným rozdielom je iba to, že napadnuté uznesenie sa týka vymoženia príslušenstva pohľadávky, t. j. úrokov z omeškania.

7. Svojvoľný výklad § 56 ods. 5 Exekučného poriadku, ktorý podal krajský súd, mal za následok, že sťažovateľke bola odopretá ochrana v podobe odkladu exekúcie počas konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku, a tým došlo k zásahu do jej práv. V dôsledku napadnutého uznesenia súdny exekútor pokračoval v exekúcii a zexekvoval majetok sťažovateľky, a to aj napriek tomu, že sťažovateľka podala v zákonnej lehote žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Tým jej vznikla reálna škoda na majetku približne vo výške 622 232,61 eur. Nadväzne tvrdí, že zrušenie

napadnutého uznesenia je podmienkou na uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (§ 6 ods. 1 citovaného zákona).

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Vec vedená pod sp. zn. Rvp 1358/2021 bola pôvodne náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov pridelená sudkyňi spravodajkyňi Jane Baricovej, členke prvého senátu ústavného súdu, ktorá však bola v tejto veci vylúčená z konania a rozhodovania uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 131/2022 zo 16. marca 2022, a preto v zmysle čl. III bodu 1 písm. c) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2022 do 31. decembra 2022 (ďalej len „rozvrh práce“) a v súlade s čl. III bodom 3 rozvrhu práce bola vec následne prerokovaná v prvom senáte ústavného súdu v zložení uvedenom v záhlaví tohto uznesenia [§ 47 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

9. Predmetom ústavnej sťažnosti je sťažovateľkou namietané porušenie jej práv napadnutým uznesením krajského súdu.

10. Podľa § 55 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania je neprípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

11. Prekážka prv začatého konania (litispendencia) bráni tomu, aby na ústavnom súde prebiehali dve konania, prípadne viac konaní v tej istej veci. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identity účastníkov konania. O prekážku litispendencie nejde, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci.

12. Ústavný súd zistil, že na základe ústavnej sťažnosti sťažovateľky doručenej ústavnému súdu 3. mája 2018 už prebieha pred ústavným súdom v tej istej veci konanie pod sp. zn. Rvp 1289/2018, ktorého predmetom je sťažovateľkou namietané porušenie totožných práv tým istým rozhodnutím krajského súdu. Sťažovateľka opätovne napadla rozhodnutie krajského súdu po tom, čo Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 5 Oboer 25/2018 z 20. februára 2019 odmietol jej dovolanie.

13. Vzhľadom na uvedené zistenie, teda že ústavný súd v identickej veci sťažovateľky už koná a dosiaľ o nej nerozhodol, z dôvodu prekážky prv začatého konania v tej istej veci bolo potrebné aktuálnu ústavnú sťažnosť sťažovateľky vedenú pod sp. zn. Rvp 1358/2021 odmietnuť pre neprípustnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde (obdobne napr. II. ÚS 203/2019, II. ÚS 203/2020).

14. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá z procesných dôvodov, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. apríla 2022

Miloš Maďar
predseda senátu